

stadighed diskuterer, og de er absolut ikke så afklarede, som hr. Martin Glerup er.

Formanden:

Så vil hr. Kim Behnke, hvis ordførerbemærkninger gav anledning til disse korte bemærkninger, komme med en lille kort bemærkning, inden vi går videre til den næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først undskyld til hr. Henning Gjellerod for navneforvekslingen. I vores familie kender vi det også – dels med fornavne og andre ting, dels omkring de videnskabelige resultater. Dér, hvor det går galt, er, når de bliver misbrugt i politisk øjemed. Det er det, vi mener er tilfældet, når det politiske øjemed bliver prædikeret, som var det religion, og vi har jo masser af eksempler på, at der er blevet taget nogle katastrofeteorier frem. I huj og hast har Folketinget vedtaget regler, og så går der nogle år, og så opdager man, at det var vist ikke helt nødvendigt alligevel, og det er jo, fordi, som hr. Martin Glerup formulerede det, usikkerheden skal komme miljøet til gode.

Al den usikkerhed, der måtte være, skal komme miljøet til gode. Jamen det betyder jo, at vi mennesker kan stoppe vores aktiviteter, for der er usikkerhed omkring alt, hvad vi foretager os. Dér må vi altså en gang imellem sige: Menne-skelig aktivitet har nogle afledte effekter, og det vil den blive ved med at have. Det er absurd at bilde os ind, at vi kan pakke os ind, slå nogle streger i verdenshistorien og så sige: Herefter opfører vi os ordentligt. Hvem siger, at det er det korrekte sted, vi slår stregen?

Det er derfor, vi mener, at de videnskabelige resultater bliver misbrugt. I politisk øjemed prædikes de på en måde, der mest af alt minder om dommedagsprofetier og gamle religioner, og det bryder vi os ikke om.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Desværre er det sådan, ser det ud til, at man næsten er nødt til at glæde sig over, at der trods alt er enighed om målsætningerne i »Energi 2000«, altså at vi skal nå 20 pct.s reduktion i år 2005. Til gengæld fornemmer jeg stadig større uenighed om, hvor langt vi er fra målet, og om vi uden videre kan nå målet så at sige uden at gøre noget som helst.

Jeg er fuldstændig sikker på, at der skal andre boller på suppen, hvis vi skal nå vores mål om en 20 pct.s reduktion inden år 2005. Regeringen

agter af samme grund i løbet af 1995 at komme med et samlet forslag til opfølgning af »Energi 2000«. Jeg vil godt her nævne nogle af de ting, som jeg mener skal indgå i arbejdet med at give nyt liv til »Energi 2000«.

Det første er de grønne afgifter. Vi skal have markedsmekanismen i brug. I stedet for de mange forskellige tilskud drejer det sig nu om at få markedskræfterne til at fungere selv.

De grønne afgifter er et led i udviklingen af en bæredygtig økonomisk og økologisk udvikling. I Europa-Kommissionens hvidbog om vækst og beskæftigelse fremhæves det netop, at den eneste måde, vi får løst miljøproblemerne og beskæftigelsesproblemerne på, er ved at omlægge vores måde at finansiere det offentlige på. Vi skal have omlagt skattesystemet til fordel for lavere afgifter og lavere omkostninger ved at ansætte arbejdskraft og højere afgifter på ressourcer.

Den udvikling er for Danmarks vedkommende igangsat ved skattereformen i 1993, og hvis det står til Det Radikale Venstre, fortsætter vi ad den vej med de grønne afgifter, først og fremmest med CO₂-afgiften. Vores ønske er at gennemføre en differencieret CO₂-afgift og tilbageføre hele provenuet til erhvervslivet ved at sænke f.eks. arbejdsmarkedsbidraget. Det skal være billigere at ansætte arbejdskraft, og til gengæld skal det være dyrere at bruge løs af de fossile brændsler. Har vi så råd til det? Ødelægger det her dansk konkurrenceevne? Vel gør det ej. Vi har de fjerdelaveste energipriser i EU, vil jeg minde om.

Da Bill Clinton i sin tid tiltrådte som præsident, sagde han: USA har to store problemer. Det ene er det lave uddannelsesniveau, det andet er de alt for lave energipriser.

Netop det, at USA havde haft alt for lave energipriser, havde gjort, at man ikke havde fået en tilstrækkelig teknisk udvikling. Derfor ser jeg de grønne afgifter som en mulighed for en viderudvikling af det danske erhvervsliv, som en mulighed for at udvikle teknologien og produktudvikle til fordel for vores konkurrenceevne.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvis Venstre og De Konservative ikke kan stemme for regeringspartierne dagsorden. For som hr. Peter Duetoft allerede har været inde på, har regeringen ikke lagt sig fast på en fast model, når vi snakker CO₂-afgift. Vi er stadig åbne for for-handlinger, vi er stadig åbne for et udspil også fra Venstre og De Konservative. Kom gerne med